

мата) къмъ благочестивѣйшія нашъ народъ, който и въ туй искушеніе си останѣ непоколебимъ и не устъпчивъ въ праведныѣ си домогванія. Защото ясно е като слънцето, че сѣко притязаніе или право, основано не на правдата, нито даже и на силата, а само на едни мечты, на преданія и своекорыстія не може да трае много и, рано или късно, трѣба да устъпи на исканіята на здравия разумъ, на справедливостта и на уваженіето къмъ човѣческото достоинство ⁽²¹⁾.

⁽²¹⁾ Глед. въ *Читалище* брой 11 отъ 1872 год. свършека на статьята: » краткій очеркъ исторіи православныхъ церквей болгарской, сербской и румынской или молдо-влашской. »

Свършекъ.